

TOVERI FELIKS KON'ILLE

*Kopio Keskuskomitean Ivanovo-Voznesenskin alueen
aluebyroon sihteerille tov. Kolotiloville*

Tov. Kon!

Tov. Russovan kirjoituksen tov. Mikulinan kirjasta („Joukkojen kilpailu“) olen saanut. Minun huomautukseni sen suhteen:

1) Tov. Russovan arvostelu tekee liian yksipuolisen ja epäoikeudenmukaisen kirjoituksen vaikutuksen. Oletan mahdolliseksi, että kehrääjä Bardinaa ei ole olemassakaan ja että Zarjadessa ei ole kehräämöö. Oletan mahdolliseksi myöskin sen, että Zarjadjen tehdas „siivotaan kerran viikossa“. Voidaan myöntää, että jouduttuaan jonkun kertojan harhaanjohtamaksi tov. Mikulina on ehkä päästänyt kirjaseensa joukon pahoja epätarkkuuksia, ja se on tietysti pahaa ja anteeksiantamatonta. Mutta onko se pääasia? Määräytyyköhän kirjasen arvokkuus erinäisistä yksityiskohdista eikä sen yleisestä suunnasta? Aikamme kuuluisa kirjailija tov. Sholohov teki kirjassaan „Hiljainen Don“ joukon mitä pahimpia virheitä ja antoi suorastaan vääriä tietoja Syrtsovista, Podtjolkovista, Krivoshlykovista y.m., mutta seuraakohan siitä, että „Hiljainen Don“ on aivan kelvoton kirja ja että se pitää ottaa pois kaupasta?

Mikä on tov. Mikulinan kirjaseen ansio? Se, että kirjaneen tekee tunnetuksi kilpailuaatetta ja innoittaa lukijaa kilpailun hengellä. Siinä on asian ydin, eikä erinäisissä osittaisissa virheissä.

2) Mahdollista on, että minun tov. Mikulinan kirjaseen kirjoittamani esipuheen vuoksi arvostelijat odottivat tältä kirjaselta liian paljon ja jotain epätavallista ja nyt, petyttyään toiveissaan, ovat päättäneet rangaista siitä kirjaseen tekijää. Mutta se ei ole oikein eikä oikeudenmukaista. Tov. Mikulinan kirjaneen ei tietenkään ole tieteellinen teos. Tov. Mikulinan kirjaneen on kertomus joukkojen kilpailusta, kilpailun käytännöstä. Ja siinä kaikki. Se ei ole tov. Mikulinan syy, jos minun esipuheeni sai aikaan tästä hänen itse asiassa hyvin vaatimattomasta kirjaseesta liian liioitellun mielipiteen. Siitä ei saa rangaista kirjaseen tekijää eikä myöskään kirjaseen lukijoita ottamalla kirjaneen pois kaupasta. Kaupasta voidaan poistaa ainoastaan ei-neuvostollisuuntaiset, puoluevastaiset ja proletariaatinvastaiset teokset. Mitään puoluevastaisia ja epäneuvostollista tov. Mikulinan kirjaseessa ei ole.

3) Tov. Russova on erikoisen kiihdyksissään siitä, että tov. Mikulina „johti harhaan tov. Stalinin“. Ei voida olla arvostamatta huolenpitoa tov. Stalinista, jota tov. Russova tässä tapauksessa ilmaisee. Mutta siihen, tuohon huolenpitoon, ei minun nähdekseni ole syytä.

Ensinnäkin, ei ole niinkään helppoa „johtaa harhaan tov. Stalinia“.

Toiseksi, en ollenkaan kadu, että lähetin esipuheen kirjallisuusmaailmassa tuntemattoman henkilön pie-

neen kirjaseen, sillä olen sitä mieltä, että huolimatta тов. Mikulinan kirjasen erinäisistä ja ehkä pahoistakin virheistä siitä on työläisjoukoille suurta hyötyä.

Kolmanneksi, olen jyrkästi sitä vastaan, että esipuheilla varustettaisiin vain kirjallisuuden „ylimysten“, kirjallisuuden „nimien“ ja „suurmiesten“ y.m.s. kirjaset ja kirjat. Olen sitä mieltä, että meidän on aika luopua tuosta herraskaisesta tavasta nostaa jo muutenkin nostettuja kirjallisuuden „ylimyksiä“, joiden „suuruuden“ vuoksi joutuvat vaikeroimaan meidän nuoret, kenenkään tuntemattomat ja kaikkien unhoittamat kirjailijavoimat.

Meillä on satoja ja tuhansia nuoria kyvykkäitä ihmisiä, jotka pyrkivät kaikin voiminsa nousemaan alhaalta ylös, jotta voisivat antaa oman panoksensa rakennustyömme yleiseen aarreaittaan. Mutta heidän yrityksensä jäävät usein tuloksettomiksi, sillä kirjallisuuden „nimien“ omahyväisyys, eräiden laitostemme byrokraattisuus ja tunnettomuus sekä vihdoin heidän ikäkumppaniensa kateus (joka ei ole vielä muuttunut kilpailuksi) työntävät heidät tämän tästä takaisin. Eräs meidän tehtäviämme on siinä, että murretaan tuo oveton seinä ja annetaan toimikenttää nuorille voimille, joita on legioona. Minun esipuheeni kirjallisuusmaailmassa tuntemattoman tekijän pieneen kirjaseen on yritys ottaa askel tämän tehtävän ratkaisemisen suuntaan. Minä tulen edelleenkin antamaan esipuheita vain nuorten voimien, yksinkertaisten ja tuntemattomien tekijöiden koruttomiin ja vaatimattomiin kirjasiin. Mahdollista on, että eräitä virkaarvon pokkuroijia ei sellainen tapa miellytä. Mutta

mitä se minulle kuuluu? Minä en yleensäkään pidä virka-arvon pokkuroijista...

4) Tovereiden ivanovo-vozesenskilaisten pitäisi mielestäni kutsua tov. Mikulina Ivanovo-Voznesenskiin ja „ottaa häntä korvasta“ niiden virheiden vuoksi, joita hän on tehnyt. Minä en ole lainkaan sitä vastaan, että tov. Mikulinalle annettaisiin hänen virheistään hyvä löylytys lehdissä. Mutta olen jyrkästi sitä vastaan, että hänet sysättäisiin pohjaan ja vedettäisiin risti tämän ehdottomasti kyvykkään kynäilijän yli.

Mitä tulee tov. Mikulinan kirjaseen kaupasta poisottamiseen, niin tuo törkeä aie pitäisi mielestäni jättää „ilman seurauksia“.

Kommunistisin terveisin *J. Stalin*

Heinäkuun 9 pnä 1929

Julkaistaan ensi kertaa